ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΥΜΑ

Τὴν φθινοπωρινὴν ἡμερομίαν τοῦ λιμένος μας ἦλθε χθὲς νὰ ταράξῃ ἕνα μεγάλο μαῦρο κῦμα, κῦμα συμφορᾶς. Ἐμπῆκε μέσα καὶ ἐξεδόπασεν ὕστερα εἰς τὴν παραλίαν ἀπὸ ὅπου ἐξεχύθη εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Καὶ ἕνα αἴσθημα ὑπερτάτης φρίκης, ἀπεριγράπτου συγκινήσεως ἀλλὰ καὶ ὀργῆς τρομερᾶς συνεκλόνισε τοὺς πάντας.

Τὸ μαῦρον αὐτὸ κῦμα μᾶς τὸ ἀπέστειλεν ἡ ἀντίπερραν τοῦ Αἰγαίου ἀκτή. Ἀπατελεῖτο ἀπὸ τὰ τραγικὰ θύματα τῆς φρικτῆς μικρασιατικῆς συμφορᾶς, ἀπὸ τὰ ἄλλοβερὰ αὐτὰ ναυάγια τοῦ Ἀσιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἡ θάλασσα ἐξέβρασε καὶ εἰς τὴν παραλίαν μας. Ὑπὲρ τοὺς δέκα χιλιάδας πρόσφυγας ἔφθασαν χθὲς ἕως ἐδῶ, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουν πλημμυρίσῃ ὅλα τὰ νησιὰ καὶ ὅλοι οἱ πλησιέστεροι καὶ κυριώτεροι αἰγαιοπελαγικοὶ λιμένες. Καὶ εἶνε αὐτὴ ἡ πρώτη φορνιὰ ποῦ περνάει. Θὰ τὴν ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλες, ὅσπε ὑπολογίζεται, ὅτι περὶ τοὺς πενῆντα χιλιάδες πρόσφυγες θὰ περάσουν ἀπὸ τὸν λιμένα μας διὰ νὰ ζητήσουν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καταφύγιον.

Τὸ θέαμα τῶν ἄλλοβερῶν αὐτῶν ὀγμάτων τῆς φρικτῆς καταστροφῆς ἐκάβαζε τὴν ψυχὴν τοῦ καθενός. Ἀπεβιβάζοντο καὶ ἐσταυροκοποῦντο, ἀπεβιβάζοντο καὶ ἐφιλοῦσαν τὸ χῶμα, ἀπεβιβάζοντο καὶ ἄλλοι ὤκλαιαν, ἄλλοι χαμογελοῦσαν μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐκολείωσαν τὰ ἀπερίγραπτα μαρτύριά των ποῦ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐδοκίμασαν. Καὶ ἐπλημμύριζε τὸ κεφαλόσκαλο, ἐπλημμύριζεν ἡ παραλία καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐξεχύνοντο τὰ ἀνθρώπινα αὐτὰ κύματα, κύματα συμφορᾶς καὶ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ καὶ κύματα ἀποτελοῦντα τὸ τρομερὸν «ΚΑΤΗΓΟΡΩ» εἰς τοὺς δρόμους πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως. Καὶ ἤρχετο ὁ ἑλληνισμὸς αὐτὸς ποῦ εἶχεν ἀποκληθῇ ἀποικία, ὁ ἑλληνισμὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐλέχθησαν τὰ «εἴκαδε» καὶ οἱ «πομμεραγοὶ» νὰ ξυπνήσῃ τοὺς κοιμωμένους, νὰ διδάξῃ τοὺς ἀγνοοῦντας, νὰ καυτηριάσῃ μὲ τὴν ἀλιβερὰν μὲν ἀλλ' ἐπιβλητικωτάτην ἐμφάνισίν των τοὺς δημίους του.

Κάθε οἰκογένεια, κάθε ἄτομον ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας αὐτοὺς ἀπετέλει καὶ μίαν τραγῳδίαν, ἕνα σπαραγμόν, ἕνα πένθος. Ἄλλοι εἶδαν μπρὸς σὰ μάτια τους τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς σφάζουν τοὺς δικούς των, ἄλλους νὰ τοὺς παίρνουν αἰχμαλώτους, ἄλλοι τὰ κορίτσια των νὰ τὰ ἁρπάζουν οἱ Τοῦρκοι γιὰ τὰ χαρέμια τους καὶ ὅλοι τους ἀνεξαιρέτως εἶδαν μὲ τὰ μάτια τὴν γενικὴν καταστροφὴν σπιτιῶν, περιουσιῶν, ὁλοκλήρου ζωῆς καὶ ὑπάρξεως μέσα εἰς τὰς τραγικὰς ἐκείνας φλόγας τῆς πυρκαϊᾶς ποῦ ὡς ἐπικήδειος λαμπὰς ἐφώτιζε τὸ στέμμα τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ μαζὶ μὲ τὸ στέμμα τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τριακοσίας χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ πρόσφυγες ποῦ μεταφέρονται ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ τὰ πέριξ καὶ ἄλλαι διακόσιαι χιλιάδες εἶνε οἱ πρόσφυγες τῆς βορείου Μικρᾶς Ἀσίας ποῦ περνᾶνε στὴ Θράκη. Προσθέσατε εἰς αὐτοὺς τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας τῶν σφαγέντων, προσθέσατε ὅλους τοὺς ἄνδρας ἀπὸ 18—45 ἐτῶν ποῦ οἱ Τοῦρκοι τοὺς κρατοῦν καὶ τοὺς ἐκτοπίζουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅπου τοὺς ἐξοντώνουν διὰ τοῦ «λευκοῦ θανάτου», προσθέσατε εἰς αὐτὰ καὶ τὸ ὅτι τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ στρατοῦ μας δηλ. περὶ τὰς 70 χιλιάδας ἀπετελεῖτο ἀπὸ μικρασιάτας καὶ ἐλάτε κατόπιν νὰ μᾶς εἰπῆτε ἂν ἡ Μικρὰ Ἀσία ἀποτελεῖ ἀποικίαν, μὲ ἑλληνισμὸν ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς καταστροφὰς τοῦ Πόντου, καὶ ἐλάτε νὰ μᾶς εἰπῆτε ἂν τὸ ἄκρον τῆς ἐνθουσιάσεως ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν καταστροφὴν ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἑλληνισμοῦ, μαζὶ μὲ τὴν κατεστροφὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ τοῦ Κουκάσου καὶ τοῦ Πόντου, μαζὶ μὲ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ ὅπερ τὸ χειρότερον, μαζὶ μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς ἑλληνικῆς τιμῆς μέσα εἰς τὸν βυθὸν ἀσχάτης καταισχύνης.

Ἀλλ' ἂς ἀφίσωμεν ὅλα αὐτά, ἀφ' ὅσον ἡ ἐπανάστασις τὰ ἐκαθάρισεν, τὰ ἔσβυσεν, τὰ ἔρριξε πλέον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἂς νηίξωμεν κάθε μας ἄλγος ἐμπρὸς εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης. Ἂς περιορισθῶμεν μόνον νὰ διακηρύξωμεν ἕνα, Ὅτι μόλις χθὲς ἀρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται οἱ ἀγνοοῦντες εἰς τὴν πόλιν μας τί ἦτο Μικρὰ Ἀσία. Μόλις χθὲς οἱ πλανώμενοι ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν εἶδαν ὅτι ἡ Μικρὰ Ἀσία ἦτο μία ἄλλη ὁλόκληρος Ἑλλὰς μὲ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων μὲ ζωτικότητα μοναδικήν, μὲ πολιτισμὸν καὶ οἰκονομικὴν εὐεξίαν ἀξιοζήλευτον. Μόλις χθὲς τὸ ἀντελήφθησαν αὐτὸ καὶ μαζὶ μὲ τὸ ὄμκρον ποῦ ἔχουσαν ἠσθάνθησαν τὸν πόνον διὰ τὴν συμφορὰν πολὺ μεγαλύτερον διότι ἔχασαν πρᾶγμα ποῦ δὲν τὸ εἶχαν ποτὲ φαντασθῆ.

Τί τὸ ὄφελος ὅμως; Τὸ μαῦρο κῦμα τῆς συμφορᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ ξεχύνεται καὶ νὰ πλημμυρίζῃ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον.

Ἂς σκύψωμεν ἐπάνω του καὶ ἄς προσπαθήσωμεν νὰ γλυκάνωμεν ὅσον εἰμποροῦμεν, ὅσον εἶνε δυνατὸν τὸν πόνον του. Τ. ΟΙΚ.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ - ΠΡΟΣΟΧΗ

Ὑπάρχουν δυστυχῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν μας πολλοὶ θρῆνοι. Ἀγαπᾶτε ἀγαπᾶτε μὴ ἔχοντα ἱερὸν καὶ ὅσον ποῦ εὑρίσκεσθε νὰ σᾶς ἀκμαζαλλοῦθοῦν πέρνοντάς σας τῆς ἐλάχιστες τουρκικὲς λίρες ποῦ σᾶς ἀπόμειναν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 15, 10 καὶ 8 ἀκόμη δραχμῶν. Προσέξτε μὴ σᾶς γελάσουν ὅσοι δὲν γελαστήκατε. Ἡ ἀξία τῆς τουρκικῆς λίρας μὲ τὴν τιμὴν τοῦ κανονισμοῦ εἶνε δρ. 15,50 καὶ αἱ ἀρπάξτε ἡ «Ἐθνικὴ» καὶ ἡ «Ἐμπορικὴ» σᾶς τὲς ἀγοράζουν ἀμέσως. Ἐπιμελεῖστε τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς εἶνε κατὰ τὶ μεγαλύτερη.

Προσέξτε ἐπομένως νὰ μὴ σᾶς γελάσουν τὰ καθέρματα ποῦ σὰν ὄρνια σᾶς περιπτυγιζίζουν μὴ σαθόμενοι τὴ δυστυχία σας. Ὅσον ἀφορᾷ αὐτοὺς ποῦ ἀγέλασαν καὶ σᾶς ἔπαρραν τὶς λίρες ἀπὸ μερικοὺς ἀπὸ σᾶς νὰ τοὺς καταγγείλετε καὶ θὰ πληρώσουν πανάκριβα τὴν ἀχρειότητά τους. Ἀπὸ τὴν τῆς τιμωρίας ποῦ τοὺς περιμένει θὰ βάλουμε καὶ τὸ ὄνομά τους σὲ μέρος πίνακα στὴν ἐφημερίδα. Νὰ τοὺς στιγματίσωμε. Ἔτσι ποῦ κανεὶς τίμιος ἄνθρωπος νὰ μὴ συναλλάσσεται μαζύ τους, γιατὶ τέτοια παλιόκοκκαλα ποῦ διέγκυον τέτοια διαγωγὴ πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν.

Προσοχὴ λοιπὸν πρόσφυγες. Κάτω ἀπὸ δραχ. 15 καὶ 250 λεπτὰ μὴν ἐξαγοραζόνεσε τὶς λέπες σας. Ἀκηνάνετε στὶς τράπεζες καὶ θὰ σᾶς τὶς ἐξαγοραζόνουν.